

Welkomstwoord

Zingen (staande) : Ps. 25 : 9 [NB]

Sla op mijn ellenden d' ogen, / zie mijn moeite, mijn verdriet;
neem mijn zonden, uit meêdogen, / gunstig weg, gedenk die niet.
zie mijn haters, daar 't getal / vast vermeêrt van die mij vloeken,
en die rusteloos mijn val,/ heet en wrevelmoedig zoeken.

Moment van stilte (staande)

Votum en groet (staande)

Zingen : Ps. 56 : 4 en 6 [OB]

4.Gij weet, o God, hoe 'k zwerven moet op aard';
Mijn tranen hebt G' in Uwe fles vergaard.
Is hun getal niet in Uw boek bewaard,
Niet op Uw rol geschreven?
Gewis, dan zal mijn wreev'le vijand beven,
En, als ik roep, straks rugwaarts zijn gedreven.
Dit weet ik vast; God zal mij nooit begeven;
Niets maakt mijn ziel vervaard.

6.Gij hebt mijn ziel beveiligd voor den dood;
Gij richt mijn voet, dat hij zich nimmer stoot;
Gij zijt voor mij een schild in allen nood;
Gij hebt mijn smart verdreven.
Uw dierb're gunst is m' altoos bijgebleven.
'k Zal, voor Gods oog, naar Zijn bevelen leven.
Zo word' door mij Zijn Naam altoos verheven;
Zo word' Zijn lof vergroot.

Gebed

Schriftlezing : Psalm 31 NBV21

1.Voor de koorleider. Een psalm van David.

2.Bij U, HEER, schuil ik, maak mij nooit te schande. Bevrijd mij en doe mij recht, 3.hoor mij, haast u mij te helpen, wees voor mij een rots, een toevlucht, een vesting die mij redding biedt. 4.U bent mijn rots, mijn vesting, U zult mijn gids zijn, mij leiden, tot eer van uw naam, 5.mij losmaken uit het net dat voor mij is gespannen, U bent mijn toevlucht.

6.In uw hand leg ik mijn geest, HEER, trouwe God, verlos mij. 7.Wie armzalige goden vereren – ik haat ze, ik vertrouw op de HEER. 8.Ik zal mij verblijden, juichen over uw trouw, want U ziet mijn ellende, U kent de nood van mijn ziel, 9.U laat niet toe dat de vijand mij insluit, U geeft mijn voeten de ruimte. 10.Heb erbarmen, HEER, want ik verkeer in nood, mijn ogen zijn gezwollen van verdriet, mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen, 11.mijn leven verloopt in ellende, zuchtend slijt ik mijn dagen, door eigen schuld slinken mijn krachten, tot op mijn botten teer ik weg. 12.Bij allen die mij belagen wek ik de lachlust, bij mijn buren nog het meest. Wie mij kennen zijn verbijsterd, wie mij zien aankomen op straat vluchten haastig voor mij weg. 13.Vergeten ben ik als een dode, weg uit het hart, afgedankt als gebroken aardewerk. 14.Ik hoor de mensen over mij fluisteren, van alle kanten dreigt gevaar. Ze steken de hoofden bijeen en smeden plannen om mij te doden. 15.Maar ik vertrouw op U, HEER, ik zeg: U bent mijn God, 16.mijn lot en mijn leven zijn in uw hand, bevrijd mij van mijn vijanden en vervolgers. 17.Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen, toon uw trouw en red uw dienaar. 18.HEER, U roep ik aan, maak mij niet te schande, laat de goddelozen te schande staan en verstommen in het dodenrijk. 19.Zwijgen moeten de leugenaars, die hoogmoedig en vol verachting rechtvaardige mensen beschuldigen. 20.Hoe groot is het geluk dat U hebt weggelegd voor wie U vrezen, dat U bereid hebt voor wie schuilen bij U, heel de wereld zal het zien. 21.U verbergt hen in de beschutting van uw gelaat voor de lagen en listen van mensen, uw tent biedt hun een schuilplaats voor de laster van kwade tongen.

22.Geprezen zij de HEER om zijn trouw, Hij heeft een wonder voor mij verricht, Hij ontzette mij als een belegerde stad. 23.In mijn angst had ik gezegd: 'Ik ben verbannen uit uw ogen,' maar U hebt mijn smeekbede gehoord toen ik U om hulp riep. 24.Getrouwen van de HEER, heb Hem lief. De HEER behoedt de standvastigen, voorgoed rekent Hij af met de hoogmoedigen. 25.U die uw hoop vestigt op de HEER: wees allen sterk en houd moed.

Inzameling van de gaven



	1e collecte:	
	Diaconie	
	2e collecte:	
	Kerk	
	3e collecte:	
	Wereld diaconaat	



Zingen : Ps. 31:1, 7 en 8 [OB]

Op U betrouw ik, HEER' der heren, / op U, gelijk 't betaamt.
Ai, laat mij nooit beschaamd, / van Uwen troon teruggekeren.
Help mij, op mijn gebeden, / door Uw gerechtigheden.

Bewijs, o HEER', Uw mededogen, / verhoed mijn ondergang:
Ik ben beklemd en bang. / Het zwaar verdriet doorknaagt mijn ogen.
Het doet mijn ziel bezwijken, / en 's lichaams krachten wijken.

De bitt're smart verteert mijn leven: / Mijn tijd wordt dag aan dag,
versleten in geklag. / Ik voel mijn krachten mij begeven;
door zonden, die met plagen / mijn beend'ren fel doorknagen.

Kerntekst : Psalm 31:10

Heb erbarmen, HEER, want ik verkeer in nood, mijn ogen zijn gezwollen van verdriet, mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen.

Thema : Verdriet

Extra collecte

Zingen : Gez. 454:1, 2 en 4 [LvdK]

Wat zou ik zonder U geweest zijn, / hoe zou ik zonder U bestaan?
Ik zou ten prooi aan angst en vrees zijn
en eenzaam door de wereld gaan.
Mijn liefde tastte in den blinde. / Een afgrond lag in het verschiet.
En waar zou ik een trooster vinden / die werkelijk wist van mijn verdriet?

Een diepe nacht zou mij omvangen / waarna geen blijde morgen daagt.
Ik werd verteerd door wild verlangen,
door 's levens maalsroom weggevaagd.
Ik zou alleen zijn, van het heden / en van de toekomst ongewis.
Wie kan er aarden hier beneden / als er geen open hemel is?

Gaat uit in wegen en in velden / en breng verdwaalden bij ons thuis.
Reikt hun de broederhand en meldt hun:
De Koning noodt u in zijn huis'.
Door het geloof zien wij het ware: / de eeuwigheid vervult de tijd.
En iedereen mag dat ervaren / die Christus' naam met ons belijdt.

Zingen: Ps. 90:6 [NB]

Vergoed ons, Heer, de moeitevolle jaren.
Laat ons nu zorgeloos geluk ervaren.
Toon onze kinderen uw grote daden.
Heer, onze God, verschijn met uw genade.
Bevestig zelf het werk van onze hand;
het werk van onze hand, houd dat in stand.

Dankgebed en voorbede

Zingen (staande): Gez. 657 [Lb2013]

1. Zolang wij ademhalen / schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen / waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven / tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven / geeft stem aan onze dank.

2. Al is mijn stem gebroken, / mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen / draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen / of in verdriet verstild:
het lied van uw verlangen / heeft mij aan 't licht getild.

3. Het donker kan verbleken / door psalmen in de nacht.
De muren kunnen vallen: / zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken / aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent / dit lieve leven lang.

4. Ons lied wordt steeds gedragen / door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven / om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten, / het ademt van uw Geest.
In ons gezang mag lichten / het komend bruiloftsfeest.

Zegen

1 Voor de koorleider. Een psalm van David.

2 Bij U, HEER, schuil ik,
maak mij nooit te schande.
Bevrijd mij en doe mij recht,
3 hoor mij,
haast u mij te helpen,
wees voor mij een rots, een toevlucht,
een vesting die mij redding biedt.
4 U bent mijn rots, mijn vesting,
U zult mijn gids zijn, mij leiden, tot eer van uw naam,
5 mij losmaken uit het net dat voor mij is gespannen,
U bent mijn toevlucht.

6 In uw hand leg ik mijn geest,
HEER, trouwe God, verlos mij.
7 Wie armzalige goden vereren – ik haat ze,
ik vertrouw op de HEER.
8 Ik zal mij verblijden, juichen over uw trouw,
want U ziet mijn ellende,
U kent de nood van mijn ziel,
9 U laat niet toe dat de vijand mij insluit,
U geeft mijn voeten de ruimte.

10 Heb erbarmen, HEER,
want ik verkeer in nood,
mijn ogen zijn gezwollen van verdriet,
mijn ziel en mijn lichaam verkwijnen,
11 mijn leven verloopt in ellende,
zuchtend slijt ik mijn dagen,
door eigen schuld slinken mijn krachten,
tot op mijn botten teer ik weg.
12 Bij allen die mij belagen
wek ik de lachlust,
bij mijn burens nog het meest.
Wie mij kennen zijn verbijsterd,
wie mij zien aankomen op straat
vluchten haastig voor mij weg.
13 Vergeten ben ik als een dode, weg uit het hart,
afgedankt als gebroken aardewerk.
14 Ik hoor de mensen over mij fluisteren,
van alle kanten dreigt gevaar.
Ze steken de hoofden bijeen
en smeden plannen om mij te doden.

15 Maar ik vertrouw op U, HEER,
ik zeg: U bent mijn God,
16 mijn lot en mijn leven zijn in uw hand,

bevrijd mij van mijn vijanden en vervolgers.
17 Laat het licht van uw gelaat over mij schijnen,
toon uw trouw en red uw dienaar.
18 HEER, U roep ik aan, maak mij niet te schande,
laat de goddelozen te schande staan
en verstommen in het dodenrijk.
19 Zwijgen moeten de leugenaars,
die hoogmoedig en vol verachting
rechtvaardige mensen beschuldigen.

20 Hoe groot is het geluk
dat U hebt weggelegd voor wie U vrezen,
dat U bereid hebt voor wie schuilen bij U,
heel de wereld zal het zien.
21 U verbergt hen in de beschutting van uw gelaat
voor de lagen en listen van mensen,
uw tent biedt hun een schuilplaats
voor de laster van kwade tongen.
22 Geprezen zij de HEER om zijn trouw,
Hij heeft een wonder voor mij verricht,
Hij ontzette mij als een belegerde stad.

23 In mijn angst had ik gezegd:
'Ik ben verbannen uit uw ogen,'
maar U hebt mijn smeekbede gehoord
toen ik U om hulp riep.
24 Getrouwen van de HEER, heb Hem lief.
De HEER behoedt de standvastigen,
voorgoed rekent Hij af met de hoogmoedigen.
25 U die uw hoop vestigt op de HEER:
wees allen sterk en houd moed.